

jeg, vi alle sammen er daarligt tjente dermed, saa er det en Bjørnetjeneste, vi gør os selv.

Thi det skal vi huske, at den Gang den nuværende Regering traadte til, var vore Markeder til Dels lukket og spærret. I England, som var vor Hovedkunde, kunde man ikke sælge frit til private, den engelske Regering købte alt, og det var et bestemt Kvantum, der blev aftaget; og Tyskland var fuldstændig lukket paa det Tidspunkt, ikke en Gang Gennemførsel kunde tillades. Naar det er lykkedes at faa aabnet vore Markeder — hvad der er den nuværende Regerings store Ære —, da er det kun lykkedes paa Grundlag af, at vi kunde henvise til, at vi var et Frihandelsfolk, der ikke var bange for at tage de andres Varer ind i Stedet, kun fordi vi kunde henvise til, at vi ingen Hindring lagde i Vejen for Indførsel fra Lande. Jeg tror ogsaa, det i Fremtiden vil vise sig, at det vil være den bedste Politik for os at holde Frihandelens Fane højt og tillade fri Indførsel ogsaa fra de Lande, som vi eksporterer til.

Jeg ved godt, at der kan siges meget til Fordel for det, der er sket; men jeg hævder, at det, man først og fremmest skal tage Hensyn til, er, at der ikke sker Skade for Landets bærende Erhverv ved, at vi foretager et saadant Skridt, og det er under den Synsvinkel, jeg vil se paa Sagen, naar vi skal til at tale om, om vi skal fortsætte i denne Retning eller ej. Jeg er ganske sikker paa — og det har ogsaa vist sig gennem de Noter, der er kommet —, at det vil skade vor Eksport, hvis vi slaar ind paa den Vej; og jeg er ogsaa ganske sikker paa, at naar det staa klart, saa vil baade Venstre og de Konservative og ogsaa Radikale og Socialdemokrater være enige om, at det er bedre at forlade denne Vej igen og holde os til de gamle Frihandelsstier. (*Johannes Lou: Det tror De jo ikke selv!*).

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Jensen (Broby): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg talte om, at han var den rette Frihandelsmand. Jeg kan nu ikke se, at man kan være en varm Tilhænger af Frihandel, naar man kan tale saa varmt, som han gjorde, for Importregulering. Det ærede Medlem sagde, det vilde være ham en let Sag at overbevise Landboerne om, at det var et rent forkert Standpunkt, de stod paa. Jeg ved nok, at det ærede Med-

lem altid har været meget fremmelig af sig. Jeg har set i den Udtalelse, som han kom med, da man spurgte ham om, hvordan han var blevet Politiker, at han allerede kunde skrive Breve, da han var 4 Aar gammel, og da han var 7 Aar gammel, var han saa fremmelig, at han ikke længere kunde lære noget i en Landsbyskole. Jeg ved nok, det ærede Medlem er meget fremmelig, men jeg tror alligevel ikke, han er saa fremmelig, at han, hvis han kommer ud og taler med Landbrugets Mænd, enten Husmænd eller Gaardmænd, kan overbevise dem om, at det vil være rigtigt at lave en Importregulering, naar det blev en Importregulering, som vilde ødelægge deres Eksistensmuligheder; og jeg ser med Sindsro paa det Oplysningsarbejde, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg her vil udføre. Jeg tror, det let vil lykkes for os ude paa Landet at vise, at den Slags Oplysningsarbejde vil vi gerne bede os fritaget for.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Jeg har bedt om Ordet af Hensyn til det ærede Medlem, der nu gik ned af Talerstolen, idet det forekommer mig, at det vil være godt for det ærede Medlem, at han standses i den Udvikling, han har været inde paa her, med det samme, før der sker andre voldsomme Ting, idet nemlig Kærnen i det ærede Medlems Udtalelser berøede paa en Fejlhuskning. Det ærede Medlem udtalte, at det skulde nok vise sig, at der havde været et Sammenspil mellem den daværende Regering og Landmandsbanken for at hindre Prisfaldet, den Gang den daværende Regering nedsatte Valutakommissionen; hvis dette var sket, vilde det være blevet Forbrugerne, som kom til at betale. Men det maa bero paa en Fejlhuskning. Da denne Kommission blev nedsat, var vi inde i en Prisstigning, som fortsattes et Aar derefter, og Valutakommissionen havde den Opgave at hindre Prisstigningen her i Landet. Prisfaldet begyndte først et Aar efter, da den nuværende Regering var tiltraadt; og paa Grund af det Prisfald, som man var bange for, nedsatte den nuværende Regering en ny Valutakommission, hvori det ærede Medlem Hr. Pinstrup og Hr. Riis-Hansen havde Sæde. Jeg vil spørge det ærede Medlem, da det hele øjensynligt beror paa en Fejlhuskning, om han i Henhold til de Udtalelser, han fremkom